

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

Avthor Editionis Primæ Ad Lectorem Catholicvm & Aatholicum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

 AVTHOR EDITIONIS PRIMÆ
 AD LECTOREM CATHOLICVM
 & Acatolicum.

 HRISTIANE, & CATHOLICE LECTOR, flagras desiderio cognoscendi, tam Veritatem dogmatum circa Ecclesiam Matrem tuam, quam falsitatem adversantium illi Hæresum; Tu igitur es, ad quem hoc opus fuerat destinatum: certè pro te illud fuit conceptum. Infelix partus, qui necdū maturus, ut in Mundo apparet editus, sensit se fasciis miseriarum involutum, in quibus etiam lachrymæ illi non defuerunt, quibus mors Autoris nimium præcipitata deplorabatur. Eheu! Partus certè tā miserabilis quam nobilis, qui coactus est videre Patrem suum sepulchro inferri, antequam ipse in lucem publicam vitamque inferretur. Hic pupillus tibi dedicatur. Et verò quod donum tibi vel utilius, vel acceptius offerri potuisset? *Utilissimum* est, ob argumentum quod tractat, quia in eo nihil præter salutem animæ tuæ quaeritur; quia in eo sipharium, quod sectas in media nocte Hæreseos occultabat, revelatur, oculisque tuis detracta larva monstrum illud detestabile, suo in antro, cui feliciter est inhumatum, objicitur. *Acceptissimum* verò idem opus existet, quia per liliorum candorem in Ecclesiæ doctrina emicantem sentire poteris innumerabilium dulcissimorum florum suavitatem, quorum diversitas non parum te recreabit. Etiam rarissimarum rerum varietas, qua Opus hoc efflorescit, summâ te voluptate perfundet; multa enim pulchra studiosè perquisita, (quorum perfectio hominis animum non simplici gaudio titillat) multæ nobiles inventiones, quæ te in admirationem rapiant, facile animi tui gaudium explebunt. Scis quæ encomia Historiæ adscribantur. nimirum

Magistra docta temporum,

Est vita Mortuorum.

Est lumen ignorantie,

Humana imago vitæ.

Eventuum fert nuncia,

Quæ sæcla dant caduca.

Theatra pandit omnium,

Scenasque veritatum.

Sed & illud nosti scio, quod ea quæ Univerſalem tangit Ecclesiam, quæque ejus describit amplitudinem, quæ miranda ejus laudat facinora, quæ decanrat insignes ejusdem victorias, longè omni profanæ Historiæ præster magisque exoptabilis videatur, Iupiter ille Olympius (quem famosus sculptor Phidias sic sua arte expressit, ut immobilis, fixusque hærens alio nunquam oculos suos convertebat, quam quo Magister suus direxerat) Ille tamen tali manu fabricatus nunquam ob aurum, eburque suum tanti æstimatus fuit, quam ille, quem Humerus sub diversis formis exhibuit, dum finxit eum totius Mundi finem utrumque oculis percurrere. Imitatus est hunc Iovem Homericum utcumque in hoc Opere Autor non contentus oculos irretortos conjicere in solam Franciam, ejusque miseras atque calamitates describere, sed proponit etiam statum summorum Christianitatis Capitem cognoscendum. Quos cum ames Liber pla-

Ad Lectorem Catholicum & A catholicum.

ber placebit. Displicuit autem prima editione pluribus, quod hoc Opus non Latinâ lingua, ut omnibus Nationibus usui esse posset, sed nativa gallica prodierit: at ecce nunc etiam Romana cyclade indutum, ut omnibus faciat satis, & thesaurum quem Gallia proprium sibi vindicavit, communem facit Populis universis. Fatendum est enim:

Gallica magna Tuis luci mysteria donas;

Plus tamen omnigenis lingua Latina viris.

Sed quæ mysteria, inquis: videbunt hic omnes Veritatem, Fidelitatem, & utriusque Doctrinam tam dextrè, intimèq; permixtâ, ut in quacumq; minutulam partem benignos suos oculos conjecerint, tres eas proprietates sua in perfectione possint recognoscere; non minus quam Fusores illi, qui auri, argenti, ærisque massas aliquas commiscentes curant, ut se partes invicem pervadant intimè, bene uniant, & æqualiter exornent, ita ut metalla hæc sub minima etiam portione, in justa sese proportione mixta, deprehendant.

At tu LECTOR, qui Majorum tuorum Fidem deseruisti; qui alios quaris perdere, dum te ipsum præcipitem agis; qui ingratiis superbum cogitas exstruere ædificium, dum ruinis tuis accumulas ruinas à pertinaci judicio tuo contra Dei Ecclesiam excitatas; cerne hanc tuam pulchriorem atque meliorem fabricam, verissimumque existima, id omne, quod construis, aliud nihil esse, quam ruinosas macerías aut parietinas, quæ tandem tibi pro sepulchro deservient:

Namque Evangelium proprio tractando cerebro,

Protea perpetuo vis agitare modo.

Ordo nullus inest: nulla est constantia: qualis

Te rotat affectus, talis & error agit.

Et quamvis in tam multiplicia avia te ingerere, & per tortuosas Labyrinthi vias incedere videaris, invenes tamen hic veritatis filum, quo securè deduci possis, Tu illud ne dimittas, quod per omnes flexuosas vias ad veram Cæli semitam te ducet. Verum sicut Philosophus ille, qui fingebat animas hunc mundum relinquentes introire in rotunditatem Lunæ, dicebatque has terrestre Cælum conscendentes, non posse Cælestium corporum Harmoniam audire, quam diu in umbra terræ existerent, sic Tu quisquis es, non Lunam conscensurus, sed Ecclesiam veram ingressurus expedi te umbris terrenis, apparentes opiniones non obiter attende, sed penetrare labora ante omnia vero passionibus animi tui moderare, maximè iudicii proprii obstinationem, quæ te morti æternæ involvet, hæc quam diu languebis, non poteris ullo modo frui optima hac harmonia, quam Veritas cum Fidelitate & Doctrina Ecclesiæ cum utraq; tanquam Chorus Gratiarum nudarum & lætantium, in quo nihil possit reprehendi, efficiunt:

O Homo te nubes pregnans erroribus atris

Decipit; Ixion captus ut ante fuit.

Sponte, volensque tuæ lumen rationis obumbras,

Teque bonis privat sensibus umbra Stygis.

Si mihi reponis, Video non erro, ego te obtestor, ut tecum habites, & noris quam sit tibi curta ingenii iudicii que supellex, quoties non errasti? Ex Adam cæcutimus, Cacadæmon accedit & veræ Fidei lumen innumeris opinionibus contrariis obtenebrat, idemque te, in perniciem tuam securitatis obscuritatibus involvit. Hic verò Liber e contrario te irradiat, obscurasque nebulas dissipat, eaque ratione à ruina, interituque te præservat. Accedit Cælum quod

quod in pertinacis superbiae tuae montes superciliosos, & maria gratiarum effundit: sed in iis haerere non valentes mox diffluunt, nihilque post se praeter lutum, & infectionem relinquunt. Age, ab his superciliosis collibus descende, in abyssum te utilitatis tuae immerge, iudicium tuum illi Hominum multitudini qui ab Apostolis in unum sensum collecti in uno sensu hucusque per successionem claram propagati toto orbe invocant nomen Domini, & offerunt in cunctis gentibus hostiam mundam Domino, uti in Malachia praedixit. Huic te multitudini, in qua SS. Cyprianus, Augustinus, Hieronymus &c. salvi facti sunt adijunge. Ecclesiae dico, extra quam nulla salus reperiri potest, submitte; Eam tuto sequere, quae Firmamentum est, & columna veritatis, uti Apostolus nominat in prima ad Timotheum Epistola c. 3. v. 15.

Interim, *Catholice Lector*, dole quod eodem autore intentum huius operis finem non videas executioni mandatum, sed manu subsidiaria solum utcumque consummatum vidisses, si author ultimam manum addere potuisset, faciem longè venustiore, qui moriens plures defectus, & & eclipses accusavit, quibus lucem affundendam Mors saeculo huic invidit, atque ipsi conspexit. Reliquerat solum titulum Libri 6. quo schisma Anglicanum erat explanandum, septimum tamen & octavum, quos magis ad se pertinere existimabat, prosequutus, quia iis statum Franciae exponebat hinc vides in quo anno mihi fuerit desudandum fructu eorum citissimè fruere. Styli mei diversitas, meae tenuitatis (me non invito) publicam faciet professionem: & modicum, quod adjecti etiam sub sua deformitate serviet, ad reliquam Operis pulchritudinè, perfectionemque commendandam. Porro notum facio, quod in ea parte quam de Anglicano Schismate omissem ab Authore supplevi secutus sum relationem DD. in Anglia Legatorum, Domini de Nouailles, Dominique de la Mothe-Fenelon: secutus sum item Memoriale Domini Secretarii Reginae Scotiae, qui in huius servitio fidelis usque ad mortem permansit. Quod si hic labor meus tibi mi Lector probatus fuerit, cum tempore proferam reliqua, quae circa Franciam contigerunt: ut sic manifestum faciam Haeresin in hoc regno, sicut in pluribus aliis, ultimum dominii sui fulgetrum ostentasse. Coronidis loco manifestabo, quomodo non pauci fluctuantes in Religionum tam parum confirmatarum incertitudine, retulerint se ad Arcam Ecclesiae Catholicae, quae nos securè semper deducet ad portum salutis aeternae, cum nec errare valeat, nec perire. Vale.

* *

MVTVM